

Pracovní komise legislativní, ekonomická, pro strategie a rozvoj a členové Předsednictva RVŠ na svém jednání dne 19.12.2016 projednali navrhovanou novelizaci zákoníku práce – sněmovní tisky 903 a 964.

Z pohledu fungování vysokého školství považuje členové shora zmíněných orgánů Rady vysokých škol za velmi problematické tato navržená novelizační ustanovení:

- 1) § 34b – rozvrhování týdenní pracovní doby
Návrh považujeme za problematický zejména s ohledem na proměnlivost časového rozvržení týdenní pracovní doby akademického pracovníka v důsledku střídání období výuky a zkuškového období a také v důsledku různého rozvržení výuky v jednotlivých semestrech. Je také navýsost problematické pevně rozvrhovat vědeckou práci akademického pracovníka, která je nedílnou součástí jeho práce dle zákona o vysokých školách.
- 2) § 76 odst. 3 – zkrácení vyrovnávacího období u DPČ
Tento návrh považujeme za problematický, zejména s ohledem na vzájemné nekrytí se akademického a kalendářního roku. Ve vysokém školství jsou DPČ zpravidla uzavírány k počátku ledna daného roku s délkou trvání jeden rok. Vyrovnávací období 26 týdnů by v praxi znamenalo, že v měsících leden až červen, kdy probíhá dvojí zkuškové období a výuka letního semestru (tedy je práce značně kumulována), by bylo nutné aktivity pracovníků na DPČ na vysokých školách utlumit, naopak v měsících červenec až prosinec, kdy probíhá toliko výuka zimního semestru, by bylo málo práce, za kterou by bylo možné pracovníka pracujícího na DPČ odměnit. Navrhované řešení bude také znamenat nemalé navýšení byrokratické zátěže v administrativě vysokých škol. Zaměstnávání lidí na DPČ se děje zejména v oblasti tolik žádané spolupráce vysokých škol a praxe.
- 3) § 77 d) – vykazování přestávek v práci a evidence odpracované doby u dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr
Toto ustanovení dává zcela nelogicky povinnost zaměstnavateli evidovat konkrétní průběh procesu konání práce zaměstnance. DPP a část DPČ ve vysokém školství je přitom konána z domova zaměstnance (oponování kvalifikačních prací, psaní posudků, tvůrčí činnost...), kde je zcela nemožné u zaměstnavatele ovlivnit, zda dojde i k materiálnímu naplnění účelu daného ustanovení, tj. čerpání přestávky. Daná úprava povede pouze k zvýšenému formalismu ve vykazování a také k velké neochotě takovou práci konat (zejména u zahraničních pracovníků, se kterými vysoká škola musí povinně spolupracovat – např. habilitační a profesorské řízení).
- 4) § 112 odst. 1) – zaručená odměna z práce u dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr
Zmíněné ustanovení vnáší další chaos do způsobu odměňování pracovníků pracujících na základě některé z dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr. Dosavadní praxe, kdy se odměna z dohod, resp. její dolní hranice odvíjela od minimální mzdy, v mnohem větší míře umožňovala vysokým školám zapojit do své činnosti i studenty. Nová úprava a náročnost zjišťování příslušné sazby povede k útlumu této činnosti, navíc pro každou jednotlivou činnost bude nutno sjednat samostatnou dohodu z důvodu rozlišnosti sazeb.
- 5) § 317 – home office a úhrada nákladů
Zde je naprosto odmítavý postoj RVŠ k předkládanému vymezení, které by mělo zahrnovat jak akademické pracovníky, tak zaměstnance pracující na některou z dohod o pracích mimo pracovní poměr. Toto ustanovení zcela nekoresponduje se zažitou desítky let fungující praxí ve vysokém školství, kdy home office je brán jako nedílná součást práce na vysoké škole. Zmíněná povinnost je zcela nepředstavitelná např. u zahraničních spolupracovníků vysokých

škol (jak zajistím konektivitu např. oponentovi z Austrálie), stejně tak v případě tvůrčí činnosti akademického pracovníka.

Přijato jednomyslně

V Praze dne 19.12.2016

JUDr. Mgr. Ing. Marek Hodulík, v.r.
předseda Legislativní komise RVŠ